

UNIVERSITETS- OG HØGSKOLERÅDET

The Norwegian Association of Higher Education Institutions

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep.
0032 OSLO

Deres referanse:

Vår referanse:
09/107-7

Vår dato:
03.05.2010

Høring - Utkast til endring av For 2006-02-09 nr 129 Forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger

Universitets- og høgskolerådet har tidligere anmodet departementet om å vurdere en endring i forskrift om ansettelse og opprykk. UHRs forslag var knyttet til endring i rutiner knyttet til ordningen med personlig opprykk til professor etter kompetanse. At departementet samtidig har benyttet anledningen til å be om tilbakemelding på forskriftens øvrige bestemmelser, er svært positivt.

I forskriften forekommer begrepene "bedømmelseskomite", "sakkyndig komité" og "sakkyndig utvalg". Dersom dette er bevisst fordi man legger forskjellig innhold i begrepene, bør dette defineres. Dersom det ikke er innholdsmessige ulikheter, vil det etter vårt syn være bedre om man bruker samme begrep gjennom hele forskriften.

UHR er positive til at departementet foreslår å beholde hvilke kategorier som kan søke opprykk til professor, og at det fortsatt stilles klare krav til sammensetning av den sakkyndige komiteen. Vi tror også at det er klokt å opprettholde en viss grad av karantene i slike saker (§ 2-1 (6))

I § 2-1 (4) foreslår departementet at man fjerner setningen med at det ikke er anledning til å sende inn eller anmelde arbeider etter søknadsfristens utløp. Vi er litt usikre på om det er hensiktsmessig. Det blir neppe noen søknadsfrist dersom institusjonene selv får ansvar for å administrere ordningen, men etter UHRs syn vil det ikke være urimelig at det fortsatt forskriftsfestes at det ikke er adgang til å levere arbeider etter at søknaden er levert. Vårt forslag er at man bruker den samme formulering som i § 2-2 (4): "Det er ikke anledning for søker til å sende inn eller anmelde arbeider etter at søknaden er innlevert, men sakkyndig utvalg kan be om ytterligere dokumentasjon."

I § 2-1 (7) kan man søke om å få sin utenlandske kompetanse vurdert som grunnlag for opprykk etter norske regler *med søknadsfrist etter (4)*. UHR foreslår at referansen til søknadsfrist strykes, siden den også er foreslått strøket i (4).

I § 2-1 (16) er det foreslått at opprykk skal gjelde fra søknadstidspunktet. Imidlertid har opprykk til dosent og opprykk til førstelektor og førsteamanuensis følgende formulering: *Opprykk gis virkning fra den første dag i måneden etter at søknad om opprykk er innlevert til søkers institusjon*. UHR foreslår at en tilsvarende formulering vurderes også for professoropprykkene.

Postadresse:
Pilestredet 46 B
NO-0167 Oslo

Telefon: +47 22 45 39 50
postmottak@uhr.no
www.uhr.no
Org.no: 974 652 323

Saksbehandler:
Guri Bakken
guri.bakken@uhr.no
Telefon: 22 45 39 57

UHRs sekretariat har bedt om innspill og kommentarer fra de nasjonale fakultetsmøtene, siden det er disse som har håndtert det praktiske arbeidet med faglig fordeling av søknader til de enkelte institusjonene. Det er kommet innspill med merknader fra fakultetsmøtet for historisk-filosofiske fag og fra dekanmøtet i medisin. Dekanmøtet i medisin er opptatt av at det bør bli mulig også for ansatte i mindre enn 50% stilling å søke opprykk. Begge instanser peker på at endringen bedrer muligheten til å sikre konsistens i behandling av ansettelser og opprykkssøknader ved institusjonene. For øvrig viser vi til vedleggene.

Vennlig hilsen

Ola Stave
generalsekretær

Guri Bakken
underdirektør

DET NASJONALE FAKULTETSMØTE FOR DE HISTORISK-FILOSOFISKE FAG

Vår dato: 3. mai 2010

Universitets- og høskolerådet
Pilestredet 46 B
0167 Oslo

Forslag om revisjon av forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskningsstillinger – innspill fra Det nasjonale fakultetsmøte for historisk-filosofiske fag

Det nasjonale fakultetsmøte for historisk-filosofiske fag viser til brev av 15.3.10 fra Universitets- og høskolerådet og takker for anledningen til å bidra med innspill til Rådets høringsuttalelse til Kunnskapsdepartementet.

Spørsmålet om revisjon av forskrift om regelverket for professoropprykk med tanke på å legge ansvaret for bedømmelse til institusjonene har vært diskutert i møte mellom dekanene ved de humanistiske fakultetene 22.3.10 og er vedtatt i fakultetsmøtet 29.4.10 mot en stemme fra Teologisk fakultet, Universitetet i Oslo.

Diskusjonene har konkludert med at fakultetsmøtet anbefaler en revisjon som den foreslåtte. Til grunn for vår anbefaling vil vi legge vekt på at institusjonene allerede har ansvar for bedømmelser ved tilsetning i professorater og at reglementet ivaretar hensyn om sammensetning av komité med medlemmer utenfor den bedømmende institusjon.

Vi mener resultatet av en revisjon vil være en forbedring i forhold til dagens system der tilsettingsmyndighetene må godkjenne vurderinger utført andre steder selv om de ikke nødvendigvis slutter seg til vurderingenes innhold.

Vi vil også legge vekt på at dagens ordning oppfattes på institusjonene som byråkratisk og tidkrevende. Etter vår vurdering bidrar det manglende institusjonelle ansvar for gjennomføring og komitébehandling, til at ordningen blir sendrektig.

Vi mener også at en overføring av ansvaret for professoropprykk til institusjonene vil klargjøre institusjonenes ansvar for stillingsinnhold og utvikling av ansattes kompetanse. Mange ansatte har over tid utviklet en faglig eller tverrfaglig profil som avviker fra de stillingsbeskrivelsene de opprinnelig ble ansatt for å fylle. Bestemmelsene i § 2-1 (2) som avgrenser søknader om opprykk til det fag søkeren er ansatt i kan derfor oppfattes som problematisk med tanke på fagutvikling. Det kan imidlertid være aktuelt for institusjonene å omgjøre stillingsbeskrivelser i noe større grad enn i dag.

Et siste argument for den foreslåtte revisjon er at håndhevingen og oppfølgingen av regelverket vil bli mer konsistent innenfor den enkelte institusjon.

Fakultetsmøtet vil imidlertid få fremme en reservasjon med hensyn til de foreslåtte endringene. Forslagets § 2-1 (4) innebærer at det ikke lenger er én samlet frist for søknader om opprykk. Dette har skapt en viss bekymring for at forslaget vil skape mye administrasjon. Det er mulig at institusjonene her bør gis anledning til å gi egne faste søknadsfrister. Det kan også være aktuelt å nedsette felles komiteer.

Sekretariatsadresse:
Det humanistiske fakultet
P.b. 1079 Blindern
0316 Oslo

Telefon nr. : 47 22856335
E-post: i.j.ullern@hf.uio.no

I det oversendte brevet fra KD av 10.3.10 inviteres høringsinstansene til å inkludere evt merknader til andre bestemmelser i forskriften. Fakultetsmøtet for HF-fag har en slik merknad.

Fakultetsmøtet har diskutert hvorvidt dagens organiserte forskerutdanning overflødiggjør passusen i § 1.4 (1) om mulighet for tilsetting førsteamanuensisstilling uten doktorgrad. Her konkluderte imidlertid diskusjonene med at institusjonene selv må vurdere i hvilken grad en kompetanse er "tilsvarende", evt bruke kvalifiseringsstillinger med krav om doktorgrad innen et gitt antall år.

Med hilsen

(sign.)

Trine Syvertsen
Leder

(sign.)
Kathrine Skretting
Nestleder

Notat

Til:	Nasjonalt dekanmøte i medisin 2010
Fra:	Det medisinske fakultet, NTNU
Gjelder:	Høringsuttalelse vedr. utkast til endring av Forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger
Saksbehandler:	Brit Løbeck Fladvad

Det medisinske fakultet, NTNU har følgende innspill:

- § 2-1 (1) DMF NTNU fremmer på nytt forslag om endring av opprykksforskriften slik at den utvides til også å omfatte II-stillinger, d.v.s førsteamanuenser og høyskoleledere i minst 20 % stilling innen fagområder der det stilles samme krav til bedømmelse til professor II som til professor (jfr. brev fra dekanmøtet i medisin 2009 av 19.05.2009 til Universitets- og høgskolerådet).
- § 2-1 (4) DMF NTNU ser at det foreslås at årlig frist for søknad om opprykk utgår. Imidlertid er det da viktig å få på plass interne prosedyrer ved fakultetene for annonsering opprykksordningen. Foreslår at pkt. om at det ikke er anledning til å sende inn vitenskapelige arbeidere etter søknadstidspunktet opprettholdes. Eitersending av vitenskapelige arbeidere gis det heller ikke i regelen anledning til ved søknad på utlyste stillinger.
- § 2-1 (6) Viser til at sperrefristen på 2 år etter søknadsfrist fjernes dersom søker senere trekker sin søknad. DMF NTNU foreslår at sperrefristen etter søknadstidspunkt opprettholdes, og innarbeides i de interne prosedyrene som bør utarbeides ved fakultetene.
- DMF NTNU ber videre om at pkt. (6) omformuleres slik at intensjonen med avsnittet blir tydeligere; d.v.s. at det ikke er anledning til å søke personlig opprykk til professor samtidig med at man vurderes for utlyst professorstilling.
- § 2-1 (9) I KDs utkast foreslås det at "bedømmelsen foretas av en sakkyndig komite nedsatt av styret eller vedkommende avdeling etter fullmakt fra styret innenfor søkerens fagfelt." Her gis institusjonenes styre anledning til å delegerer til fakultetsnivå å oppnevne sakkyndige komiteer ved søknad om opprykk. En slik delegering av oppnevningmyndighet vil harmonisere godt med de delegeringer som allerede er foretatt innen personalområdet, jfr. oppnevning av sakkyndig komiteer for vurdering av søkere til undervisnings- og forskerstillinger. DMF NTNU vil anbefale at sakkyndig komiteer ved søknad om opprykk oppnevnes i tilsettingsorganet for faste stillinger ved fakultetet.

Høring – Utkast til endring av For 2006-02-09 nr. 129 Forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger

Det vises til utkast til endring av Forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger datert 10.03.2010 fra Kunnskapsdepartementet.

Det medisinsk-odontologiske fakultet støtter forslaget fra Universitets- og høyskolerådet om at institusjonene selv får ansvaret for kompetansevurdering ved søknad fra egne førsteamanuenser om opprykk til professor etter kompetanse.

En utfordring ved Det medisinsk-odontologiske fakultet i disse sakene er knyttet til tverr- og flerfaglige undervisningsområder. Det er i praksis en ulempe å måtte forholde seg til ulike nasjonale reglement ved bedømming (det som er fastlagt av fakultetsmøtene for medisin, odontologi og realfag), og dette kan i ytterste konsekvens gjøre likebehandling av sakene vanskelig og skape mistillit til prosessen. Hensynet til å skape tillit til prosessen er i seg selv et sterkt og legitimt argument for endringen.

Det medisinsk-odontologiske fakultet vurderer forslag til endring slik at dersom institusjonene selv skal ta hånd om bedømmelsen, må det forventes likere forhold for de kandidater som bedømmes ved samme institusjon. Dette er, vurdert ut i fra fakultetets behov og ønsker, et sterkt argument til fordel for aktuell endring.

Videre ser vi i praksis at grensen for når søknadene bør være ferdigbehandlet ofte overskrides. Det medisinsk-odontologiske fakultet deler synspunktet til UHR i brevet til Kunnskapsdepartementet 22.06.09:

"Dagens rutiner for professoropprykksordningen synes nå å virke forsinkende på prosessen. I forskriften er det riktignok tatt inn et punkt om når søknaden bør være ferdig behandlet, men denne grensen overskrides ofte, samtidig som det ikke er sanksjonsmuligheter når for eksempel komiteoppnevning trekker ut i tid."

Ved at institusjonene selv får ansvar for aktuell kompetansevurdering, og dermed får større nærhet til saksbehandlingen, bør man kunne presumere større effektivitet ved at prosedyrene kan bli enklere og mindre byråkratiske. Effektivitetshensyn er et viktig argument her.

Avslutningsvis har det medisinsk-odontologiske fakultet en sterk oppfordring om at det i denne sammenheng også vurderes tilsvarende regler og prosedyrer for stillingsbrøker på mindre enn 50%. Det medisinsk-odontologiske fakultet har utstrakt bruk av bistillinger spesielt for personer i helseforetakene og andre eksterne samarbeidspartnere. Det foreligger et sterkt gjensidig avhengighetsforhold til bruken av disse bistillingen og som begrunner omfanget og bruken av slike. Både av hensyn til personer ansatt i slike stillinger og til institusjonen/fakultetet, vil det være en stor fordel at slike stillinger kan håndteres på samme måte som den gruppen endringen i forskriften er ment å gjelde for.

Det bes om at det må utarbeides felles nasjonale retningslinjer for bedømming/for hele prosedyren. Det er ikke ønskelig at det eksisterer ulik praksis fakultetene og universitetene imellom, slik at det ved en institusjon stilles lavere/høyere krav enn ved en annen for like saker innen tilsvarende fagområde. En slik praktisering vil være i strid med grunnleggende forvaltningsrettslige prinsipper. Slike felles retningslinjer vil sikre forutberegnelighet og likebehandling av sakene. En konsekvens her vil mest sannsynlig også være nedgang i antall klagesaker fordi tilliten til saksbehandlingen øker parallellt med tydeligheten omkring

reglene. Universitetene må hele tiden tilstrebe å være en seriøs arbeidsgiveraktør, og felles retningslinjer og praktisering av slike vil være et godt incitament i denne sammenhengen.

Med vennlig hilsen

Nina Mevold
fakultetsdirektør

Marianne Seim
personalkonsulent